

Školáčik č. 3

Jarné lúče slnka v tráve,
nežné kvietky, včielky hravé.
Vzduch prináša vôňu diaľok
mámivú,

lúka plná malých drobcov hľadajúcich pomoc mamínu.

Tešíme sa z tepla, krásy vábiacej,
nebude nás trápiť sila zimy viacej.

Preč sú čiapky, šáliky i rukavice,
vietor nadnáša ľahké biele tanečnice.

Tváre naše zvlažia dažďové kvapky,
nezbední zajkovia si v kaluži namočia svoje
labky.

obrázok púpav nakreslila Viktória Kissová,
obrázok vtáčika Martin Jozefovič, 7. A, báseň napísala Habka

Milí čitatelia,

v našom treťom čísle sme sa rozhodli vám prihovoriť básňou o jari, na ktorú všetci túžobne čakáme po dlhej zime.

A čo vás čaká? Informácie, tvorba žiakov našej školy i trošku zábavy. Lucka Časová(8. A) pripravila niekoľko informácií o Veľkej noci a nová prispievateľka z 3. A - Linda Flajžíková - nám poslala báseň Sviatok. Sestry Blažekové (Patrícia a Andrejka) napísali dva prozaické texty, s ktorými súťažia v regionálnej literárnej súťaži Letom literárnym svetom. Dievčatám držíme palce.

Ponúkame vám informácie o aktivite Spoznaj náš materinský jazyk, ktorá sa uskutočnila v dňoch 19.2.-23.2. pri príležitosti Medzinárodného dňa materinskej reči. Jakub Sycha (7. A) nám sprostredkoval zopár údajov o tematike drog a Tadeáš Bilovský (5. A) nám priblížil v geografickom okienku Veľkonočný ostrov – Rapa Nui.

Celé číslo nám spestrili obrázky žiakov zo 7. A: Viktórie Kissovej, Izabely Meszárošovej a Martina Jozefoviča. K Veľkej noci nám pekný obrázok nakreslila Sofia Gorbatenková zo 6. B.

Želáme vám príjemné chvíle strávené pri čítaní Školáčika.

VAŠA REDAKCIA

Medzinárodný deň materinského jazyka

21. február je Medzinárodným dňom materinského jazyka. Materinský jazyk je dnes pre Slovákov samozrejmosťou, no nie vždy to tak bolo. Rozhodli sme sa preto, že i my si pripomenieme dôležitosť materinskej reči pre národ.

V týždni od 19. februára do 23. februára sa konali nasledovné aktivity: príprava nástenky na 1. poschodí *História materinského jazyka* (žiaci 7.B), vyhodnotenie projektov z návštevy

divadelného predstavenia *Malý princ* (piatáci), relácia v školskom rozhlase (siedmáci), tvorba plagátu s pravidlami slušnej komunikácie vo virtuálnom svete, takzvaný *sieťový bontón* (žiaci 7.B) a projekty o Konštantínovi a Metodovi, bernolákovcoch, štúrovcoch a Matici slovenskej (siedmáci), ktoré sme umiestnili na chodbu na druhom poschodí. Aktivity boli zavŕšené spoločnou prezentáciou najlepších žiakov siedmeho ročníka o histórii spisovnej slovenčiny pre 6. – 9. ročník, po ktorej sme účastníkov prezentácie otestovali pomocou súťažnej hry *Ukáž, čo vieš o svojom jazyku*.

Heslom tejto aktivity bolo známe slovenské ľudové príslovie *vtáka poznáš po perí, človeka po reči*. Preto sme sa snažili aspoň tento týždeň v škole hovoriť našou peknou čistou spisovnou slovenčinou.

Mgr. Hana Blažeková

VEL'KÁ NOC

- symboly Veľkej noci – vajíčko (symbol plodnosti, života) a zajačik (príchod jari - pôvod v pohanských zvykoch).

- V USA sa len v málo rodinách považujú veľkonočné sviatky za kresťanské. Majú tam Veľkonočného zajačika. V sobotu večer poväčšine maľujú vajíčka. V noci neskôr ich práve tento zajačik schová po záhradách a všetci ich potom hľadajú.

- Kedysi sa oblievali ženy, aby boli fyzicky aj duševne čisté a pripravené priniesť nový život. No oblieval sa napríklad aj oráč pred prvým siatím, aby bola zdravá úroda alebo hospodárske náčinie.

- Zvyk darovať vajíčka mal kedysi charakter toho, že ho ľudia brali ako zrod života. Farbenie a zdobenie vajec je zvyk pochádzajúci z Anglicka. Maľovali sa sýtymi jasnými farbami jari. Tento zvyk preslávil kráľ Edward I., ktorý si v roku 1290 nechal 450 vajec pozlátiť, aby ich mohol na Veľkú noc darovať.

- Prvé čokoládové veľkonočné vajíčka vyrobili začiatkom 19. storočia v Nemecku. A v roku 2005 belgická čokoládovňa Guylian rozhodla, že sa svojím obrovským výrobkom zapíše do Guinnessovej knihy rekordov. Na výrobu megavajca spotrebovali 50-tisíc tabuliek čokolády, pracovalo na nej 26 cukrárov dlhých 525 hodín. Vajce bolo vysoké 8,3 metra a široké 6,4 metra.

- Najväčšiu kraslicu vytvorili v kanadskom Vegreville. Je vyrobená z trojfarebného hliníka, široká 7,8 metra, vysoká 5,5 metra a váži 2 268 kg. Pracovalo na nej 12-tisíc ľudí.

- Na Veľkú noc muži v Poľsku nemôžu zavádzať v kuchyni, lebo podľa povery, keby sa podieľali na príprave tradičného

veľkonočného chleba, ošediveli by im fúzy a cesto by nevykyslo.

- Vo Švédsku zas veria, že na Veľkú noc vychádzajú čarodejnice. Deti sa prezlečú za ježibaby a aby ich nikto nespoznal, tvár si potru červenou farbou. Potom chodia od domu k domu, kde zanechávajú pod dverami veľkonočný list. Na ňom je malý obrázok bosorky s krátkym veršíkom.

zdroje: <http://polopate.sk/velka-noc-rozne-zvyky-tradicie-vo-svete>
<https://www.aktuality.sk/clanok/251347/fakty-o-velkej-noci-toto-vsetko-ste-vedeli/>

text napísala Lucia Časová, 8. A
obrázok nakreslila Sofia Gorbatenková, 6. B

Cestovanie v čase

Bolo ráno a ja som sa vybrala do školy ako vždy. Môj najobľúbenejší predmet je dejepis, ktorý sme v ten deň mali mať. Nemohla som si pomôcť, ale veľmi som túžila cestovať v čase. Viem, že je to nemožné, ale aj tak by som to strašne chcela vyskúšať.

Po vyučovaní som išla domov, kde ma čakala moja šesťročná sestrička Julka. V ruke držala malý darček s nápisom „pre Oliviu“. V balíčku bol obrázok, ktorý Julka nakreslila. Veľmi sa mi páčil. Na obrázku sme boli nakreslené my dve. Objala som ju a obrázok som si zobrala do izby. Ponáhľala som sa s domácimi úlohami, aby som sa mohla ísť zahrať s Julkou. Keď prišla aj mama z práce, všetky tri sme sa išli prejsť po meste a kúpili sme si

zmrzlinu. Po návrate domov som sa cítila byť veľmi unavená, a tak som si išla ľahnúť. Snívalo sa mi, že som sa prechádzala po zámockom parku. Ľudia okolo mňa mali oblečené dlhé šaty, aké sa nosili v 18. storočí. Zaujímavé na tom bolo, že aj ja som mala oblečené dlhé šaty. Nenápadne som vošla do zámku, kde bolo na stene oproti dverám veľké zrkadlo. Pozrela som sa doň, ale vôbec som sa nepoznávala. Vedľa mňa prešla nejaká žena a oslovila ma: „Pani grófka, želáte si niečo?“ Bola som v šoku. Asi som vyzerala dosť vydesene, pretože ma zaviedla do izby a povedala mi, aby som si oddýchla. Poslušne som si ľahla do postele a myslela som si, že ak zaspím, zobudím sa doma. Zaspala som a mala som pravdu, zobudila som sa doma vo svojej posteli.

Bola sobota, nemusela ísť, ale aj sna divný pocit. ním mame, ale ona normálne, ak sa sny. Vlastne ani mala z toho sna takú

Večer som si aké by to bolo Chvilku som nad potom som to

takže do školy som tak som mala z toho Zdôverila som sa s mi povedala, že je to ľuďom snívajú také neviem, prečo som paniku.

čítala jeden článok, v roku 2120. tým rozmýšľala, ale nechala tak a išla

som si ľahnúť do postele. Pomerne rýchlo som zaspala. Snívalo sa mi, že sa nachádzam v rýchlavlaku a mala som na ruke zvláštne hodinky. Rovnaké mali aj všetci ľudia okolo mňa. S prekvapením som zistila, že je na nich napísaný rok 2215. Skúsila som pretočiť ručičku na rok 2140, no vtom som sa ocitla na úplne inom mieste. Mala som na sebe kabát a v tom kabáte bola minca. Vyzerala ako z 18. storočia. Na ruke som mala stále tie isté hodinky. Zrazu som počula zvonenie a zobudila som sa. Bola som opäť doma vo svojej posteli.

Pri raňajkách som si pozerala noviny, v ktorých ma zaujal jeden článok. Písali v ňom o tom, či je možné cestovať v čase. Vraj našli zvláštne hodinky, ktoré neukazovali presný čas, ale iba rok. Hneď som vedela, že sú to tie isté hodinky, ktoré mali všetci ľudia v mojom sne v rýchlavlaku na ruke. Možno som ten článok zahliadla už včera, a preto sa mi sníval taký zvláštny sen. Hodilo som to teda za hlavu a išla som sa s mamou a so sestrou prejsť k jazierku.

Po príchode domov som sa vybrala po nejaké knižky na povalu. Zbadala som tam debničku, v ktorej boli staré fotografie a minca. Bola som si stopercentne istá, že to bola tá minca, ktorá bola v tom kabáte z môjho sna. Zavolala som na mamu, aby prišla za mnou na povalu. Ukázala som jej tú mincu. Povedala mi, že je z 18. storočia a je veľmi vzácna. Nerozumela som tomu. Ved' som o nej nevedela, tak prečo sa mi zjavila v mojom sne? Rozhodla som sa všetko mame vyrozprávať. No videla som, že ju to dosť prekvapilo a nevedela, čo mi má na to povedať. Pohľadila ma po tvári a upokojovala ma slovami: „Možno si tú mincu videla ako maličká a zabudla si na to. A zrazu sa Ti zjavila v tvojom sne.“

„Asi máš pravdu, mami. Poďme za Julkou, aby sa nebála.“ Zobrala som mamu za ruku a zliezli sme z povaly za sestrou, ktorá si ani nevšimla, že je tam sama. Mama išla do kuchyne a ja som zobrala sestru do izby, kde sme si pustili rozprávku.

Často si odvtedy kladiem otázku, či to bol len sen, alebo som naozaj cestovala v čase. No nikdy sa to už nezopakovalo, a tak záhada cestovania v čase zostala pre mňa stále nevyriešená.

príbeh napísala i obrázok nakreslila Andrea Blažeková, 7. A

Veľkonočný ostrov – Rapa Nui

Veľkonočný ostrov – Rapa Nui

Tento obrovský osamotený ostrov v Tichom Oceáne je od chilského pobrežia vzdialený 3700 km, čo ho robí jedným z najizolovanejších miest planéty. Má tvar trojuholníka a je známy svojimi obrovskými sochami. Tieto sochy vážia 90 ton a merajú 10 metrov. Na tomto ostrove sa nachádza cca 600 sôch. Miestnym jazykom sa im tu hovorí Moai.

Pomenovanie Veľkonočný ostrov sa viaže k veľkonočnému obdobiu, počas ktorého ho Holanďan Roggeveen objavil. Vtedy sa písal rok 1772 a od roku 1888 ostrov patrí Čile.

text pripravil Tadeáš Bilovský, 5. A

zdroj: Moja malá kniha o Veľkej noci, Allegro, 2017,

zdroj obrázka: <http://4.bp.blogspot.com/-ne-cG6zdax8/TsOwVs7FF2I/AAAAAAAAE0I/sJ5Tvm2hYnA/s1600/Rapa+Nui+chile.jpg>

Vianočná lyžovačka

Bol krásny zimný deň. Vietor za oknami rozfúkaval biele snehové vločky. Nebol to obyčajný deň, boli totiž Vianoce. Možno aj preto Ema vstala s pocitom, že dnes bude skvelý deň. Ema mala štrnásť rokov a chodila do ôsmej triedy. Jej mama bola riaditeľka školy a otec pracoval ako veterinár. Mala aj mladšiu sestru Lauru, ktorá mala dvanásť rokov a bola šiestačka.

Hneď ráno prišla Ema do jedálne, kde už boli jej rodičia. Zaželala im s úsmevom dobré ráno. „Dobré ráno, Ema,“ pozdravili ju rodičia, „Laura ešte spi?“

„Áno, spi, tá bude spať aj do jedenástej,“ rozosmiala sa Ema.

„Raňajky sú na stole,“ zvolala mama. V tom momente sa zjavila aj Laura. „Dobré ráno!“ zavolala.

„Aj tebe Laura, dáš si raňajky?“ spýtala sa mama.

„Nie, na Štedrý deň jem iba večeru,“ pyšne povedala Laura. „Môžem si už rozbaľiť darčeky?“ spýtala sa.

„Nie, až večer,“ odpovedal otec. Laura si smutne povzdychla.

„Nebud' smutná, Laura, kto je zvedavý, bude skoro starý,“ zažartovala Ema.

„No dobre, tak ja teda počkám,“ povedala Laura a odišla do svojej izby. Pomaly sa blížil večer. Mama chystala večeru. Otec čítal noviny a Ema s Laurou sa rozprávali v izbe.

„Večera!“ zvolala mama. Len čo to Laura počula, ihneď zbehla dolu do jedálne a Ema pomaly išla za ňou.

„No dobre, už idem,“ povedal ocko. „Kde je Mia?“ spýtala sa mama. „Idem po ňu,“ ponúkla sa Ema. Mia bola sučka zlatého retrivera.

„A sme kompletní,“ radostne povedal otec. Len čo dovečerali, presunuli sa do obývačky. Stromček sa ligotal a Laura s Emou už vyberali spod neho darčeky.

„To je nemožné!“ vykrikla Ema nadšene. „Lyže!“ „Ďakujem,“ objala rodičov.

Ema veľmi rada lyžovala, ale rodičia si mysleli, že je to nebezpečné. Ema nechápala, ako je to možné, že zmenili názor. Zrazu niekto zaklopal na dvere. Otec šiel otvoriť a nadšene vítal hosťa: „Vitaj, Max!“

„Strýko Max!“ zvolala natešene Ema a hneď ho prudko objala. „To váš strýko nás presvedčil, aby sme vás zobrali lyžovať,“ povedala mama. Ema bola nadšená a veľmi strýkovi ďakovala.

„A ja čo?“ spýtala sa Laura. „Neboj sa Laura, aj ty pôjdeš,“ povedala mama. „Ale veď ja neviem lyžovať!“ vykrikla Laura.

„Neboj sa, Max je lyžiarsky inštruktor, tak ti pomôže,“ povedal otec.

„A kam to ideme?“ spýtala sa Ema.

„Do Tatier, rodičia vám to nepovedali?“ opýtal sa Max. „Vyrážame o dva dni, tak sa potom pobaľte. Rodičia vám iste radi pomôžu.“

Nastal deň odchodu. Cesta bola dlhá a náročná, museli spraviť aj dve prestávky. Napokon dorazili do cieľa svojej cesty. Mama s otcom vybrali z auta batožinu a dievčatá otvárali oči pri pohľade na nádherný hotel. Obidve sa nevedeli dočkať lyžovania. Síce Laura nevedela lyžovať, ale bola odhodlaná sa to naučiť. Rýchlo si vybalili veci a išli na svah. Mama sa stále veľmi bála, aby sa im niečo nestalo, ale Max ju ubezpečil, že nemusí mať strach. Ema s Maxom vyšli hore na svah a spustili sa dolu. Ema lyžovala dobre, najradšej by bola stále na svahu. Vôbec sa jej nechcelo ísť späť na hotel, ale rodičia ju ubezpečili, že aj zajtra je deň.

Večer boli všetci unavení, a tak išli skoro spať. Ema čakala, kým všetci zaspia a potom sa potichu vytratila z izby. Keď zatvárala dvere, trochu zavrzgali a Maxa to zobudilo. Rýchlo sa obliekol a ponáhlal sa za ňou. Všimol si, že jej zmizli lyže a lyžiarska výstroj. Hneď vedel, kde ju má hľadať. Šiel na svah a naozaj, práve sa spúšťala zo svahu, ktorý osvetľoval iba mesiac. Ema v tme narazila lyžou na kameň, ktorý nezbadala a spadla. Max hneď zavolať záchranku a Emu odviezli do nemocnice. Mala zlomenú nohu. V nemocnici ju navštívili aj rodičia s Laurou. Emu veľmi trápilo, že im pokazila lyžovačku. Stále sa im ospravedľovala. Lekár im povedal, že Ema musí mať nohu asi dva mesiace v pokoji. Vedela, že za svoju tvrdohlavosť a neposlušnosť draho zaplatí. Tak skoro si asi nezalyžuje. Ale Max jej povedal, že ak mu sľúbi, že už bude lyžovať len pod jeho vedením, tak ju po vyliečení zoberie znovu na lyžovačku. Ema mu to s radosťou sľúbila.

Asi po dvoch mesiacoch lekári povolili Eme znovu sa postaviť na lyže. „Tak čo Ema, pôjdeme?“ spýtal sa Max. Odpoveďou mu bolo nadšenie v Eminých očiach. A tak sa celá rodina vybrala s Maxom opäť na lyžovačku. Ema už lyžovala iba spolu s rodinou a celá rodina bola šťastná.

príbeh napísala Patrícia Blažeková, 5. A

DROGY

Žijeme v dobe, ktorá so sebou prináša nové objavy prakticky vo všetkých smeroch. Rovnako tak však so sebou prináša veľa problémov, ktoré nemožno prehliadať a je potrebné ich riešiť.

A práve problematika drog je jedným z najväčších problémov. Väčšina z nás si určite povie, že tento problém sa ho netýka.

Droga je prirodzená alebo syntetická chemická látka, ktorá po užití môže vyvolať zmenu jednej alebo viacerých telesných funkcií. Má rýchly a výrazný účinok aj na psychiku.

Človek, ktorý je závislý na drogách, sa nazýva *toxikoman*.

Dejiny drog sú dlhé a pestré. Prvé zmienky o užívaní drog sú približne z roku 60 000 p.n.l.

Ľudia berú drogy z istých dôvodov, napr. poruchy osobnosti, frajerina, problémy v rodine či depresia a samovražedné správanie...

Po užití drog sú na toxikomanovi následky dobre viditeľné. Bud' po psychickej, alebo fyzickej stránke.

Asi najznámejšie delenie drog je na dve hlavné skupiny, teda drogy tvrdé a mäkké. Toto delenie sa vzťahuje k riziku, ktoré sa spája s ich užívaním.

Mäkké drogy

Marihuana - (najznámejšia droga) toxikomanovi sa rozšíria zrenice, začervenajú oči a má veľkú chuť do jedla.

Hašiš - je to v skutočnosti samotná živica získaná z konope, najčastejšie sa fajčí v podobe tzv. jointov alebo tiež pomocou fajok.

Kokový čaj, káva, čaj

Tvrde drogy

Extáza - po požití drogy sa u jedinca väčšinou prejavujú pocity pokoja a pohody, mizne stres a zlepšuje sa nálada.

Heroín - vyvoláva u človeka zvýšené sebavedomie a na tele ma viditeľné vpichy po ihlách.

Kokaín - dostavuje sa eufória, miznú zábrany a objavujú sa poruchy správania a hyperaktivita. Pri dlhodobom užívaní sa objavujú stavy úzkosti, paniky.

LSD - v niektorých prípadoch môžu už po prvom užití nastať veľké problémy v podobe halucinácií a panických reakcií, ktoré môžu trvať po dobu až niekoľkých dní.

Lysohlávky - mení sa vnímanie reality, čo môže viesť až k halucináciám alebo pocitom "šialenstva".

Morfín - vyrába sa z ópia a v

lekárstve sa používa na tíšenie bolesti. Rýchlo na ňom vzniká psychická a fyzická závislosť.

Pervitín - spôsobuje prehnane rýchle reakcie, začervenanie v tvári a rýchlu reč.

Toluén - inhalácia (vdychovanie) jeho výparov spôsobuje pocit eufórie, objavujú sa halucinácie a zmeny nálady. Pri toluéne vzniká silná psychická závislosť.

Užívanie drog ako také nie je v Slovenskej republike trestné. Podľa novely trestného zákona je však trestné držanie ilegálnej drogy i pre vlastnú potrebu. Trest môže byť až dva roky odňatia slobody a u trestného činu väčšieho rozsahu až päť rokov.

Podľa viacerých psychológov najúčinnjšou prevenciou voči drogám je venovanie sa športovej činnosti, hudbe, niečím, kde po námahe získavame zaslúžený obdiv ako slastný pocit.

Každý, kto športoval, tak pozná stav eufórie po telesnej námahe, ktorá dobre skončila. Je dôležité, aby sa mladí ľudia našli v činnosti, ktorá ich baví a naplňa.

To, v čom sme úspešní, by malo byť našou drogou!

text pripravil Jakub Sycha, 7. A,

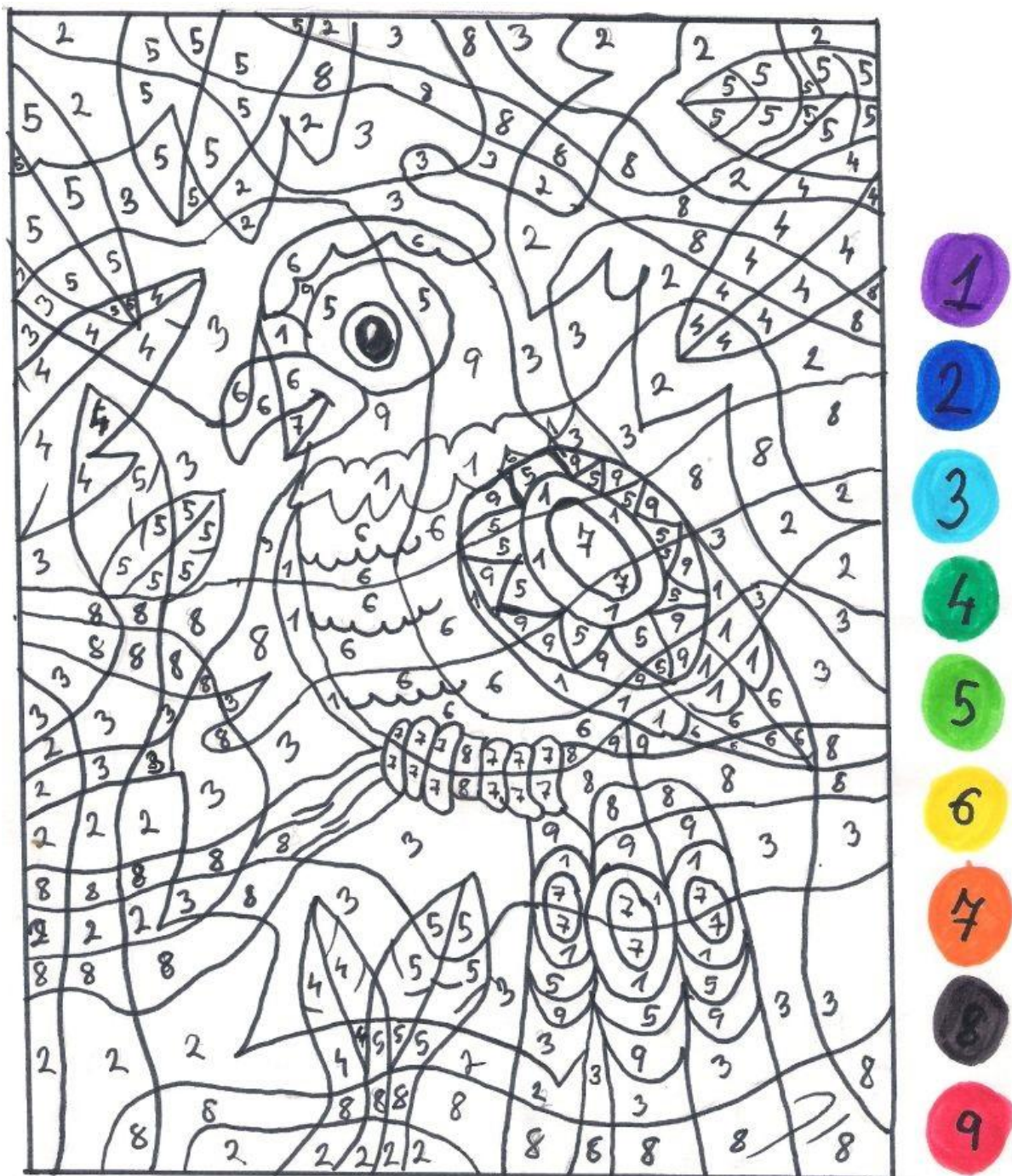
zdroje: [https://sk.wikipedia.org/wiki/Droga_\(omamn%C3%A1l%C3%A1tka\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Droga_(omamn%C3%A1l%C3%A1tka)),

[https://sk.wikipedia.org/wiki/Droga_\(omamn%C3%A1l%C3%A1tka\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Droga_(omamn%C3%A1l%C3%A1tka))

obrázok drog nakreslil Martin Jozefovič, 7. A a druhý obrázok nakreslila Izabela Meszárošová, 7. A

VYMAĽUJ SI OBRÁZOK

obrázok nakreslila Izabela Meszárošová, 7. A

Do redakcie nám prišla básnička od našej novej prispievateľky z 3.A:

Linda Flajžíková

Sviatok

V piatok prišiel svätý sviatok.

Sviatok Veľký piatok.

*V piatok sviatok veľký je,
do školy sa nepôjde.*

Jožko Mrkvička v 5. A

Žiaci 5. A sa na hodine etickej výchovy s pani učiteľkou Krištofíkovou hrali na Jožka Mrkvičku. Niektoré z ich výtvorov vám tu ponúkame. Buďte k ich pravopisným chybičkám zhovievaví. ☺

Zamotaná den
Raz som sa zamotala do špagáta, lebo som sa chcela napit' z kelímku na vodu. Hľa som siť z bavlnky a prilepila sa mi lepidlom na ruky. Uvarila som si hruby s omáčkou a celí sa mi rozšľapali.

Liana Dohnáľková

Neposlušný poďdaný
Bol raz jeden kráľ ktorý sa volal Hrbík. Keďkým rozkazoval lebo jeho poďdaný boli neodpovední. Kelímek na vodu vylietil hanky, pán špagát si robí čo chce. Ale dvaja ľudia boli neodpovední. Páni Bavlnka a pán Lepidlo. Páni Bavlnka a pán Lepidlo boli manžela a boli veľmi veľkosi. Pán kráľ ich mal veľmi veľkú radosť. Ale v jeden deň ho nie pán kráľ neryšoval a Kelímek na vodu a špagátik ravel do rúkara. Zarvonil horko ronec a pohádky je koniec

Vaneska Barbiríková

Ľahký večerok
Dnes sme v škole usporiadali večerok. Bola to zábava a naše kuchárky nám pripravili rôzne špeciality: kelímky s punčom, ovocie ktoré sa namáčalo v čokoládovej fontáne, sušené ovocie a hruby a veľkú čokoládovú tortu. Hým sme maskovali, učiteľka chystala rôzne hry a disciplíny. Najviac sa mi z nich páčila hra prilep liške chvost. Na výrobu chvosta sme potrebovali papier, špagát, farebné nitky, bavlnky a lepidlo. Nakoniec sme kráľovi oviarali oči šatkou a on musel chvost prilepiť liške namalovanej na stene. Bola to zábava a každý si domov odniesol čmu.

Richard Žiška

Upasťák Freddy
Jedného dňa sa Freddy objavil pred veľkým domom. Bol medarý, saka siel dnu. Ušlied na sčol. Videl kelímek na vodu a myslal si, že ho je rorka. Saka rýchlo ubiekol. Ako ubiekal, preskočil bavlnku. Zastavil sa pri hrbíku. Podom kienol po špagáte. Freddy sa pozrel nad seba a videl veľké lepidlo. Liemol mo stola a ubiekal domov a všetkým povedal čo sam objavil.

Natália Gáliková